

Arrest

nr. 104 298 van 3 juni 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 februari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 101 149 van 18 april 2013 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, waarbij de debatten worden heropend en de partijen opnieuw worden opgeroepen om te verschijnen op de terechtzitting van donderdag 16 mei 2012 om 9.30 uur.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VANDEVOORDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Tadzjiekse origine te zijn. In uw familie heerste een grondconflict tussen uw vader en diens achterneef Y. Mohammed. In augustus 2010 werkte u als bewakingsagent voor SSSI op FOB Thunder in Gardez, Paktya. De Taliban kwam te weten dat u voor de buitenlanders werkte en bedreigde u via uw vader. In augustus 2011 stopte u met uw werk voor SSSI en ging u naar Pul-e Charkhi in Kaboel om voor AMSSC te werken, eveneens als bewakingsagent. U kreeg bedreigingen via uw telefoon. Uw vader regelde uw vlucht uit Afghanistan. U verliet Afghanistan op 21 oktober 2012 en kwam op 23 oktober 2012 in België aan. De volgende dag vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een badge van SSSI; een badge van AMSSC; een arbeidsovereenkomst voor SSSI; een arbeidsovereenkomst voor AMSSC; een bevestigingsbrief voor SSSI; twee foto's; uw taskara.

B. Motivering

Volgens uw verklaringen verliet u uw land van herkomst omdat u vervolgd werd door de Taliban en omdat u thuis problemen had ten gevolge van een grondconflict tussen uw vader en zijn achterneef. Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over de toegangsbadges van AMSSC en SSSI die u voorlegt, niet stroken met uw verklaringen over uw tewerkstelling voor die bedrijven. De foto's op beide badges zijn identiek aan elkaar. Toen u bij de bespreking van uw badge voor AMSSC gevraagd werd waar de foto op de badge werd genomen, antwoordde u dat hij in het kantoor van AMSSC in Pul-e Charkhi is genomen (CGVS, p. 6). Nochtans was u bij AMSSC volgens uw verklaringen pas sinds augustus-september 2011 aan de slag en werkte u daarvoor, van augustus 2010 tot augustus 2011, voor SSSI in Gardez (CGVS, p. 4). Het is dan ook uiterst bevreemdend dat op uw toegangsbadge voor SSSI, die volgens uw verklaringen begin augustus 2010 werd gemaakt, een foto prijkt die pas het jaar erop werd genomen. Eveneens bevreemdend en inconsistent zijn de verklaringen die u aflegt omtrent de door u neergelegde foto's. Zo verklaart u dat beide foto's in Pul-e Charkhi genomen zijn toen u voor AMSSC werkte (CGVS, p. 8 en 9). Op één van de foto's is echter duidelijk te zien dat u uw SSSI badge draagt (cfr. foto toegevoegd aan het administratief dossier). U verklaart dit door te stellen dat u al in augustus 2011 voor AMSSC bent beginnen werken en dat u uw badge pas een maand later, in september 2011, kreeg (CGVS, p. 9) en dat u dus gedurende een maand uw badge van uw vorige werknemer gebruikte. Deze verklaring is echter niet bevredigend om meerderlei redenen. Zo is het ten eerste niet plausibel dat een bedrijf in een land als Afghanistan waar de veiligheidssituatie voor personeel van bedrijven die met buitenlanders samenwerken uiterst precair is, het risico neemt om het personeel dat instaat voor de veiligheid van en toegang tot het bedrijf een maand lang met de vervallen badge van een ander bedrijf te laten werken. Ten tweede verklaarde u al eerder dat u pas op één september 2011 bent beginnen werken voor AMSSC, wat ook de uitgiftedatum is van uw AMSSC badge is (CGVS, p. 4). Ook strookt deze verklaring niet met het tijdstip waarop volgens uw eerste verklaring deze foto's genomen zijn, namelijk de derde of vierde dag van oktober 2011 (CGVS, p. 9). Daarna wijzigt u uw verklaring en zegt u dat de foto's in augustus zijn genomen. Tevens is het ook vreemd dat u verklaart dat de maand die u in augustus voor AMSSC werkte uw proefperiode was en dat deze proefperiode maar één maand duurde, terwijl uw contract duidelijk vermeldt dat uw proefperiode voor AMSSC in september aanvangt en drie maanden duurt (CGVS, p. 9).

Verder stelde u tijdens het gehoor dat er gedurende het jaar dat u tewerk was gesteld door SSSI (tussen 1 augustus 2010 en 1 augustus 2011) geen aanvallen waren op FOB Lightning, uw werkplaats volgens de badge van SSSI, of FOB Thunder (cgvs, p.13). Uit informatie van het Commissariaat-generaal, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt echter dat FOB Lightning op 24 september 2010 werd aangevallen door opstandelingen. Wanneer u geconfronteerd wordt met het feit dat er op 24 september 2010, toen u daar bijna twee maand aan de slag was, wel degelijk een aanval plaats vond, zegt u dat er geen grote aanvallen met zelfmoordterroristen plaats vonden (CGVSP, p. 14). Nochtans blijkt uit informatie dat FOB Gardez, FOB Lightning en FOB Thunder die dag werden aangevallen door zelfmoordcommando's en dat bij die aanval vijf opstandelingen en één Afghaanse security guard het leven lieten. Met deze informatie geconfronteerd verklaart u ineens dat een zekere T. werd vermoord en dat u dat via uw neef bent te weten gekomen. Ook zegt u van deze aanval niet beter op de hoogte te zijn omdat u waarschijnlijk niet op uw shift was en dat uw collega's u erover hebben verteld. Het is vreemd dat u eerst verklaart van geen aanvallen op de hoogte te zijn en dat u daarna vertelt dat uw neef en collega's u van een aanval op de hoogte brachten. Ook is het vreemd dat u als lid van het bewakingspersoneel van een militaire basis niet beter op de hoogte bent van een dergelijke grote aanval op de basis, waarbij in totaal zes doden vielen onder wie iemand met een vergelijkbare functie als u.

Bovendien komt uw omschrijving van de taken die u bij SSSI zou hebben vervuld niet overeen met het profiel dat u zich in het kader van uw asielverzoek aanmat. U benadrukte tijdens het gehoor immers niet naar school te zijn geweest en bijna analfabeet te zijn (cgvs, p.9), terwijl u later tijdens het gehoor aangaf dat u op het einde van uw shift een verslag moet geven aan uw supervisor. Dit verslag bestond er volgens u in dat alle gebeurtenissen gedurende een shift werden genoteerd op een blanco blad. U zou ook zelf dergelijke rapporten hebben opgesteld (cgvs, p.12).

Het voorgaande laat toe te concluderen dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen inzake uw activiteiten bij verschillende veiligheidsfirma's in Afghanistan.

Inzake het grondconflict dient vooreerst gesteld dat u dit onderdeel van uw vrees ten opzichte van uw land van herkomst in uw verklaring in de vragenlijst van de Commissaris-generaal onvermeld liet (Vragenlijst CGVS, p.3.5). Het verraad bij de taliban, waarvan u uw neef die uit was op de gronden van uw vader verdenkt, vermeldde u daarentegen wel zodat er redelijkerwijze kan worden verwacht dat indien er een band zou zijn geweest met een ander element dat u tot uw vlucht leidde, u dit had aangehaald. Verder blijkt uit uw verklaringen dat er een verzoening is geweest tussen uw vader en zijn achterneef. Ook heeft uw vader, de officiële eigenaar van de betwiste gronden, aan zijn achterneef toegestaan om bepaalde gronden te bewerken en over de opbrengsten hiervan zelf te beschikken. U verklaart zelf dat uw vader dit deed om een verdere escalatie van het conflict te vermijden. Tijdens het gehoor bracht u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat uw neef geen genoeg zou hebben genomen met de overeenkomst met uw vader. De enige aanwijzing die u hiervoor zou hebben is uw vermoeden dat uw neef u bij de taliban zou hebben verraden (cgvs, p.8). Tot slot blijkt u er ook niet in te slagen enig bewijsstuk aan te brengen in verband met het grondconflict. Aangezien u beweert dat u door uw neef in het gezicht werd geschoten en dat er zich nog steeds een kogel in uw wang bevindt kan er minstens worden verwacht dat u hiervan een medisch attest voorlegt.

Concluderend moet worden gesteld dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweringen inzake uw vluchtmotieven. De door u aangebrachte documenten zijn niet van aard om de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. Uw taskara houdt immers geen enkel verband met de door u aangehaalde problemen maar houdt enkel verband met uw identiteit. Wat betreft de toegangsbadges, contracten, foto's en bevestigingsbrief moet gesteld worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Bovendien hebben documenten enkel het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf volstaan deze documenten niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. De vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet kan u dan ook worden toegekend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus worden toegekend ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit het district Chaharasiab van de provincie Kaboel. Dit volstaat op zich echter niet om u de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Uit een regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II : Regionale Analyse" dd. 11 juli 2012) blijkt immers dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal nog steeds erg verschillend is. Het gewapend conflict woedt het meest intens in het zuiden en in de zuidoostelijke regio. Er wordt een uitbreiding van de activiteiten van de anti-regeringselementen (AGE) naar andere regio's in Afghanistan vastgesteld.

Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB " Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II : Regionale Analyse" dd. 11 juli 2012) blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Kaboel sinds 2009-2010 merkkelijk verbeterd is. Het geweld in het kader van de "insurgency" wordt in de hoofdstad Kaboel gekenmerkt door "asymmetrische aanvallen" doch er is geen sprake van "open combat". De stad lijdt wel onder aanslagen met "Improvised Explosive Devices" (IED's), meer bepaald bembommen en zelfmoordaanslagen tegen de Afghaanse en internationale troepen in de stad en op de belangrijkste invalswegen. Deze zelfmoordaanslagen zijn gericht tegen "high profile" doelwitten in het centrum van de stad waarbij de internationale aanwezigheid en de Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. Het geweld is dus voor het overgrote deel gericht op deze specifieke doelwitten en is dus niet gericht op de gewone Afghaanse burgers. Het aantal burgerslachtoffers in Kaboel ligt bijzonder laag gezien de Taliban in de eerste plaats de Afghaanse overheid en de internationale aanwezigheid viseert. Het geweld in de hoofdstad Kaboel is niet aanhoudend van aard en is eerder gelokaliseerd; de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kaboel actueel geen reëel risico bestaat om het

slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Bovendien blijkt uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal dat uw vader, die eigenaar is van 70 jerib grond en uw reis naar België bekostigde door voor 20 000 dollar aan grond te verpachten, u financieel kan steunen, zodat mag worden aangenomen dat u in staat bent om buiten uw regio van herkomst, bijvoorbeeld in Kaboel, een menswaardig bestaan uit te bouwen.

Op basis van al het voorgaande moet er dan ook worden gesteld dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kon en, bij een terugkeer naar Afghanistan, kan onttrekken door zich in Kaboel te vestigen. Bijgevolg kan u de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de Rechtspleging

In zijn arrest 101 149 van 18 april 2013, betekend op 22 april 2013 stelde de Raad het volgende:

"De Raad stelt vast dat de informatie in het rechtsplegingsdossier met betrekking tot de veiligheidssituatie in Afghanistan, meer bepaald de Subject related Briefing, "AFGHANISTAN", "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I: Beschrijving van het conflict" van 15 juni 2012 stelt dat UNAMA en ANSO actueel over de meest systematische en gedetailleerde analyses beschikken (p. 4 en 5). Deze SRB is in belangrijke mate gebaseerd is op het UNAMA Annual Report 2011 van februari 2012 en het rapport van ANSO betreffende het eerste kwartaal van 2012. Deze SRB behandelt de actuele veiligheidssituatie vanaf 1 juli 2011 tot 30 mei 2012.

De Subject related Briefing, "AFGHANISTAN", "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II: Regionale Analyse" van 11 juli 2012 verwijst eveneens naar bovenvermelde halfjaarlijkse UNAMA en trimestriële ANSO rapporten.

In het kader van het declaratoir karakter van de hoedanigheid van vluchteling en behoefte aan subsidiaire beschermingsstatus dient de Raad zich in volle rechtsmacht uit te spreken rekening houdend met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het ogenblik dat hij een beslissing neemt over de asielaanvraag, in beginsel de datum van de zitting, in casu 18 april 2013.

Rekening houdend met het volatiel karakter van het intern gewapende conflict in Afghanistan (zie bovenvermeld SRB, I, p. 6) dient de Raad te beschikken over recente informatie in verband met de veiligheidssituatie in Afghanistan. Informatie die teruggaat tot 30 mei 2012 en in belangrijke mate gebaseerd is op informatie die slechts teruggaat tot einde 2011 en het eerste kwartaal van 2012 kan in casu niet beschouwd worden als voldoende actuele informatie in bovenvermelde zin.

De Raad stelt daarenboven vast dat de verwerende partij slechts een beknopt uittreksel uit de bovenvermelde SRB heeft neergelegd zonder de voetnoten die de geraadpleegde bronnen bevatten. Dit laat de Raad niet toe de voorgelegde informatie te onderzoeken en evalueren.

De verwerende partij wijst erop dat een update van de bovenvermelde rapporten van maart 2013 beschikbaar is.

In toepassing van artikel 39/62 van de vreemdelingenwet, dat de Raad machtigt alle bescheiden en inlichtingen omtrent de zaken waarover hij zich uit te spreken heeft door de partijen te laten overleggen, beveelt de Raad de neerlegging van de bovenvermelde geactualiseerde Subject related Briefings van maart 2013 en/of andere actuele informatie betreffende de veiligheidssituatie in Afghanistan.

Hiertoe is het aangewezen de behandeling van de zaak uit te stellen. De partijen verklaren dat zij geen bezwaar hebben bij uitstel van de behandeling van de zaak."

De Raad stelt vast dat de verwerende partij de gevraagde documentatie op 14 mei 2013 om 15 uur per fax meedeelde aan de Raad. Een exemplaar van de documentatie werd de verzoekende partij ter zitting overhandigd.

Daar de beschikbare termijn voor de verzoekende partij om kennis te nemen van de 48 pagina tellende documentatie en er op te reageren te kort is om de rechten van de verdediging te eerbiedigen wordt de zaak uitgesteld naar de zitting van 27 juni 2013.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De debatten worden heropend.

Artikel 2

De behandeling van de zaak wordt uitgesteld naar de zitting van 27 juni 2013 om 9.30 uur.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juni tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

G. de MOFFARTS